

УЖГОРОД

29 квітня до Ужгорода прибув новий флагманський поїзд «Сакура», який напередодні вирушив із Києва.

Це оновлений поїзд №81 «Київ – Ужгород», що символічно поєднує два українські міста, де на весні розквітають ці ніжні дерева – один із символів Японії. Уже сама назва поїзда відсилає до атмосфери легкості, оновлення та краси, яку щороку дарує весна в Ужгороді.

До складу поїзда входять нові вагони, виготовлені в Україні у 2026 році, а також спеціальні дитячі вагони, модернізовані на власних потужностях Укрзалізниці. Потяг вирізняється не лише комфортом, а й особливою концепцією: 12 вагонів прикрашені пелюстками сакури, а для пасажирів створено унікальний простір із доступом до онлайн-порталу про японську культуру, архітектуру та мистецтво. На борту також можна знайти елементи японського меню, настільні ігри та культурні колаборації, що поєднують Україну і Японію.

Проект реалізується за підтримки Посольства Японії в Україні та Японського агентства міжнародного співробітництва (JICA) і є ще одним кроком у зміцненні партнерства між країнами.

Як зазначалося, цей поїзд – не просто транспорт, а знак дружби і вдячності японському народові за послідовну підтримку України. Зокрема, йдеться про значну допомогу у відновленні та розвитку залізничної інфраструктури, яка сьогодні набуває ще й символічного втілення у вигляді «Сакури».

Прибуття поїзда до Ужгорода – подія з особливою атмосферою: коли сучасність, міжнародна підтримка і краса весняного міста зливаються в єдину історію про відкритість, дружбу та рух уперед.

ПОЇЗД «САКУРА» – знак дружби та вдячності Японії за підтримку України

«КАРПАТСЬКИЙ ВИКЛИК» ОБ'ЄДНАВ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ВЕТЕРАНІВ І ВЕТЕРАНОК, ЯКІ ОТРИМАЛИ ПОРАНЕННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Майже 200 учасників з усієї України взяли участь у «Карпатському виклику» – вже третій масштабній події, яку проводять на Закарпатті. Змагання тривали 25 – 26 квітня на двох локаціях – у СК «Юність» та на площі Шандора Петефі.

Подія об'єднала військовослужбовців, ветеранів і ветеранок, які отримали поранення під час війни. Попри пережите, вони щодня доводять: сила духу здатна подолати будь-які випробування.

Підтримати учасників змагань прийшли й міський голова Богдан Андріїв, директорка департаменту соціальної політики

Ужгородської міської ради Марина Стасюк, начальниця управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради Алла Чернобук. Вони поспілкувалися з ветеранами, подякували їм за мужність, витримку та незлам-

ність, які надихають і є прикладом для всього суспільства.

Упродовж двох днів учасники змагалися у різних категоріях у п'яти видах спорту: жим лежачи (50% власної ваги на кількість разів за 1 хвилину), ривок гири 16 кг за 1 хвилину, веслування на тренажері за 100 секунд, а також адаптивні настільний теніс і більярд.

Для багатьох ветеранів ці змагання – не лише про спорт. Це можливість підтримати побратимів, поділитися досвідом, відчути єдність і зробити ще один крок на шляху до відновлення.

Змагання відбулися, зокрема, і за підтримки управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міськради.

УКРАЇНЦІ ВИСОКО ЦІНЮТЬ ПІДТРИМКУ НАШИХ ЧЕСЬКИХ ДРУЗІВ

– як на рівні держави, так і на рівні муніципалітетів

Днями відбулася зустріч міського голови Ужгорода Богдана Андрієва із новопризначеним Надзвичайним і Повноважним Послом Чеської Республіки в Україні Лубошем Весели, який вперше з робочим візитом відвідав Закарпаття, і Почесним консулом Чеської Республіки на Прикарпатті та Буковині Андрієм Левковичем.

До зустрічі в Ужгородській міській раді долучилися начальниця управління міжнародного співробітництва та інновацій міськради Вікторія Тараконич та її заступниця Вікторія Білас. Під час розмови Богдан Андрійович подякував чеській стороні за послідовну підтримку України в умовах збройної агресії росії, за гуманітарну допомогу громаді Ужгорода, яка надходила від партнерських міст після початку повномасштабного вторгнення росії. Окремо відзначив ефективну співпрацю з містами-

побратимами – Іглавою, Чеською Ліпою, а віднедавна і Брно. «Ми високо цінуємо підтримку наших чеських друзів – як на рівні держави, так і на рівні муніципалітетів. Особливо відчутною вона стала у найскладніший для країни час», – наголосив міський голова. Сторони обговорили подальші напрями співпраці, зокрема реалізацію спільних соціальних і гуманітарних проєктів, розвиток міжмуніципальних зв'язків, а також пер-

спективи розширення партнерства. Учасники зустрічі висловили зацікавленість у поглибленні вже налагоджених контактів та започаткуванні нових ініціатив. Ужгород, зі свого боку, готовий і надалі активно розвивати міжнародне співробітництво та зміцнювати зв'язки з чеськими регіонами, які протягом багатьох років залишаються надійними партнерами у впровадженні важливих для громади проєктів.

МАЙБУТНІМ ЮРИСТАМ РОЗПОВІЛИ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ УПРАВЛІННЯ КОНТРОЛЮ ЗА БЛАГОУСТРОЄМ ТА ДОТРИМАННЯМ ПДР

Розширення професійних можливостей для молоді та поєднання теоретичних знань із практичним досвідом – важливий етап підготовки майбутніх фахівців. Саме з цією метою організовують зустрічі та практичні заняття для студентів, одна, зокрема, відбулася нещодавно – зі студентами юридичного факультету Ужгородського національного університету. Під час заходу обговорили можливості проходження практики в управлінні контролю за благоустроєм та дотриманням ПДР у частині стоянки та зупинки Ужгородської міської ради.

Під час ознайомчої лекції студентам розповіли про діяльність управління, зокрема роботу відділу контролю за дотриманням правил дорожнього руху та відділу благоустрою. Також пояснили, як ці підрозділи функціонують у структурі міської ради та які завдання виконують. Після теоретичної частини перейшли до практики: учасників поділили на кілька груп, і разом з інспекторами вони розпочали триденну практичну роботу. Зокрема, студентам наочно демонструють, як фіксують порушення правил стоянки та зупинки транспортних засобів, повідомив керівник управління Богдан Штефанюк.

ОГОЛОШЕННЯ

- **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** Свідоцтво про право власності на житло, видане 27.01.1999 р. Виконавчим комітетом Ужгородської міської ради на квартиру, що знаходиться за адресою: м. Ужгород, вул. Легоцького, 3/12; яка належить на праві приватної, спільної, сумісної власності гр. Заячківській Ніні Федорівні, сину Заячківському Денису Михайловичу; Свідоцтво видане згідно рішення № 3 від 27 січня 1999 р.; реєстровий номер 14774.
- **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** втрачене свідоцтво про базову середню освіту серія ПНСС № 016321, видане 10.06.1996 р. 30Ш 1-3 ступенів № 19 на ім'я Кучінка Вячеслав Йосипович (23.06.1981 р.н.).

На площі Театральній безкоштовно щепили усіх охочих в мобільному хабі «Вакцинація на захисті вашого здоров'я». Дорослі могли щепитися від дифтерії, правця, COVID-19 та інших інфекційних хвороб. Дітей та підлітків (за згодою батьків) вакцинували від дифтерії, правця, кашлюка, поліомієліту, кору, епідемічного паротиту, краснухи, вірусного гепатиту В та інших небезпечних інфекційних хвороб.

Також можна було отримати консультації лікарів, виміряти артеріальний тиск, рівень цукру в крові, сатурацію, зробити швидкі тести на ВІЛ, гепатит «С», «В», ВІА, ІПСШ, скринінг серцево-судинних хвороб, цукрового діабету, ожиріння, онкозахворювань тощо; долучитися до просвітницьких заходів. На дітей чекали інтерактивний куточок, розмальовки, настільні ігри. Захід організовано за сприяння управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення Ужгородської міської ради за участі фахівців Державної установи «Закарпатський обласний центр контролю та профілактики хвороб Міністерства охорони здоров'я України», Ужгородської філії Державної установи «Закарпатський обласний центр контролю та профілактики хвороб Міністерства охорони здоров'я України», медичних працівників КНП «Ужгородський міський центр первинної медико-санітарної допомоги», медичний центр «Сакура».

В УЖГОРОДІ ВІДБУЛАСЯ АКЦІЯ "МІСТЕЧКО ЗДОРОВ'Я"

ПРАПОР НАДІЇ ПІДНЯЛИ ЩЕ В ОДНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ УЖГОРОДА – ЛІЦЕЇ ІМЕНІ АВГУСТИНА ВОЛОШИНА

Біло-чорний стяг, що став символом віри, пам'яті та незламного очікування, нагадуватиме про українських воїнів і цивільних, які зникли безвісти під час війни.

Поки доля цих людей залишається невідомою – живе надія на їхнє повернення додому. Сьогодні тисячі українських родин щодня чекають звістки про своїх рідних. Саме тому Прапор Надії піднімають у громадах, на площах, біля державних установ і навчальних закладів як знак того, що суспільство пам'ятає, підтримує і чекає. Участь у церемонії підняття Прапора Надії взяли міський голова

Богдан Андрійович, заступник міського голови Іван Завидняк, директор ліцею Сергій Роман, депутат Закарпатської обласної ради, учасник бойових дій, батько ліцеїста Денис Ман, офіцер відділення цивільно-військового співробітництва Ужгородського ОТЦК та СП Олександр Гаврош, педагоги, учні та батьки.

Міський голова Богдан Андрійович наголосив, що кожен зниклий безвісти захисник

чи цивільний – це біль родини і всієї країни, і наш обов'язок – підтримувати сім'ї, які живуть у чеканні, та зберігати віру в повернення кожного українця додому. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять усіх українських воїнів і цивільних, які загинули у цій страшній війні. Під час виконання Державного Гімну України учениці ліцею Дарина Мараєва та Соломія Штундер, батьки яких стали на захист Батьківщини і нині вважаються зниклими безвісти, підняли Прапор Надії – як символ віри, любові та очікування повернення найдорожчих людей. Після церемонії у ліцеї провели Урок гідності для учнів 5-(9)-А, 6(10)-А та 6(10)-С класів, під час якого говорили про мужність, патріотизм, силу духу та важливість підтримки родин захисників.

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

До рідного Ужгорода на щиті повернувся солдат Владислав Шитіхін – 33-річний командир 3-го аеромобільного відділення аеромобільного батальйону 82 окремої десантно-штурмової бригади.

Владислав Васильович Шитіхін народився 29 червня 1991 року в Ужгороді. Навчався у міській школі №8, згодом у ПТУ №19 та у Рівненському університеті на факультеті психології. Працював в охоронному агентстві «Сакура», у Дьюті Фрі, їздив на заробітки за кордон. Але серцем завжди залишався тут – у рідному Ужгороді, серед своїх людей.

Владислав був людиною світла. Добрий, ширий, із відкритим серцем і широю усмішкою. Він умів підтримати, знайти потрібні слова, подати руку допомоги тоді, коли це було найбільш необхідно. По-справжньому любив життя і вмів ділитися цією любов'ю з іншими.

Особливе місце у його житті займала мама. Владислав безмежно її любив, дбав про неї, дарував квіти, увагу і тепло. А для неї він був усім – сенсом життя, опорою, надією. Цей біль втрати неможливо виміряти.

На захист України став 11 квітня 2022 року. У навчальному центрі пройшов курси сержантів, після чого був призначений командиром відділення аеромобільного батальйону 82 ОДШБр. Воював на Харківському напрямку, мужньо виконував свій обов'язок перед державою і народом.

30 червня 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу Вовчанська Чугувського району воїн зник безвісти. Довгий 21 місяць рідні жили надією, чекали, вірили та молилися за його повернення. Та, на жаль, згодом підтвердилося найстрашніше – Владислав загинув у тому бою.

Чин похорону відбувся 23 квітня на площі Народній. Віддати останню шану Герою прийшли рідні, близькі, друзі, колеги, побратими й бойові товариші, міський голова Богдан Андріїв, багато містян.

Під час церемонії зачитали пам'ятний лист від Головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського – як знак глибокої вдячності за жертвне служіння в лавах ЗСУ.

Поховали Владислава Шитіхіна на Пагорбі Слави. У нього залишилися батьки, бабуся.

Вічна пам'ять і шана полеглому Герою.

28 квітня Ужгород попрощався зі ще одним захисником – 40-річним солдатом Артуром Каташинським.

Артур Олександрович Каташинський був стрільцем-снайпером 1 десантно-штурмового відділення 2 десантно-штурмового батальйону військової частини А2582.

Герой, відданий військовій присязі на вірність Українському народу, мужньо виконавши військовий обов'язок, в бою за Україну, її свободу і незалежність загинув на полі бою 10 лютого 2026 року в районі населеного пункту Вишневе Синельниківського району Дніпропетровської області.

Чин похорону відбувся на площі Народній. Віддати останню шану захиснику прийшли рідні, близькі, друзі, військові, заступниця міського голови Марія Бадида, містяни.

Під час церемонії зачитали пам'ятний лист від Головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського – як знак глибокої вдячності за жертвне служіння в лавах ЗСУ.

Після прощання жалобна хода вирушила до Пагорба Слави, де Артура Каташинського поховали з військовими почесностями.

У захисника залишилася мати...

Вічна пам'ять і шана Герою.

ЖИТТЯ, ВІДДАНІ ЗА УКРАЇНУ...

За кожною державною нагородою – не просто відзнака, а історія мужності, боротьби і непоправної втрати

Відповідно до Указу Президента України Володимира Зеленського ужгородців, які загинули, захищаючи державу, посмертно відзначено високими державними нагородами. Днями міський голова Богдан Андріїв вручив їх рідним Героїв.

Орденами «За мужність» III ступеня (по-смертно) нагороджені: **молодший сержант Сергій Готра; старший солдат Микола Манільчук; солдат Роберт Пап; солдат Денис Виднянський; рядовий Віталій Куцаєв; рядовий Віталій Лошак; рядовий Сергій Подвич; рядовий Сергій Постельняк; рядовий Віктор Сабіров; рядовий Руслан Торопов.**

Орденем Богдана Хмельницького III ст (по-смертно) нагороджений **молодший сержант Андрій Погань.**

Почесним нагрудним знаком Головно-

командувача ЗСУ «Комбатантський хрест» посмертно відзначено добровольців, які стали на захист України у складі територіальної оборони – **сержанта Олега Губаля, молодшого сержанта Івана Гутая, головного сержанта Олександра Пристаю, капітана Сергія Тягія та солдата Богдана Ходанича.**

Представник відділення цивільно-військового співробітництва Ужгородського РТЦК та СП Віталій Дячук наголосив: ці відзнаки – символ незламності духу тих, хто одним із перших зустрів ворога, і подвиг героїв, їхня жертвність

залишаться у пам'яті майбутніх поколінь на-завжди.

Міський голова Богдан Андріїв звернувся до рідних зі словами підтримки, підкресливши, що громада пам'ятає кожного Героя і розділяє

цей біль разом із ними. Ці нагороди – не лише державне визнання, а й символ незламності, відваги та любові до України.

Світла пам'ять і вічна слава полеглим Героям.

МЕТА АКЦІЇ «ВШАНУЙ МАМУ ЗАХИСНИКА»

– підтримати жінок, які переживають найважчу втрату у житті – втрату власної дитини

До Дня вдячності волонтерам, який відзначався 20 квітня, представники групи цивільно-військового співробітництва Закарпатського ОТЦК та СП відвідали Людмилу Сєроусову – маму загиблого Героя-ужгородця Олександра Сєроусова, нагородженого орденем «За мужність» III ступеня.

До акції «Вшануй маму Захисника», яку проводить група ЦВС Закарпатського центру комплектування та соціальної підтримки, долучилися й міський голова Богдан Андріїв та партнери з

місцевого бізнесу – кондитерська компанія «Штефаньо».

Пані Людмила – колишня військовослужбовиця, яка 26 років віддала службі, а нині активно підтримує волонтерський рух і допомагає військовим. Її син Олександр у 2014 – 2015 роках захищав Україну під час антитерористичної операції. І 25 лютого 2022 року, на другий день

після початку повномасштабного вторгнення росії, добровольцем пішов на війну, відклавши весілля із коханою. Служив у складі 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади, загинув 9 травня 2022 року під час виконання бойового завдання на Запорізькому напрямку.

Після втрати сина пані Людмила продовжує допомагати армії, відвідує майже всі військові похорони в Ужгороді, долучається до волонтерських ініціатив та підтримує поранених. Про сина їй нагадує пекінес Блекі, подарований Олександром.

Мета таких зустрічей, зазначають військові, – підтримати жінок, які переживають найважчу втрату у житті – втрату власної дитини.

ДЛЯ НЕДОПУЩЕННЯ ПОВТОРНИХ ЗАГОРЯНЬ НА СМІТТЄЗВАЛИЩІ У БАРВІНКУ

впровадять комплекс додаткових заходів і посилять контролю за безпекою на території об'єкта

Ситуацію із займанням на полігоні твердих побутових відходів у селі Барвінок аналізували на початку робочого тижня в Ужгородській міській раді на позачерговому засіданні комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій.

Як було поінформовано, повідомлення про пожежу надійшло 26

квітня о 20:36. Одразу після отримання інформації було організовано координацію дій усіх відповідальних служб. До ліквідації загоряння, окрім підрозділів ДСНС та спеціальної техніки, залучили працівників і технічні засоби комунальних підприємств міста.

Завдяки оперативним та злагодженим діям о 01:59 пожежу вдалося локалізувати. Станом на понеділок тривала ліквідація окремих осередків займання та проливання території.

Під час засідання комісії

детально проаналізували поточний стан справ та визначили першочергові подальші кроки. Зокрема, ухвалили рішення залучити додаткове фінансування для посилення протипожежних заходів на полігоні, доручити КП "Водоканал м.Ужгород" отримати технічні умови для будівництва лінії пожежного водопостачання, а також впровадити комплекс додаткових заходів для недопущення повторних загорянь і посилення контролю за безпекою на території об'єкта.

ПРОЄКТ «ПОВЕРНЕННЯ» СПРЯМОВАНИЙ НА ПІДТРИМКУ МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я ЗАХИСНИКІВ І ЗАХИСНИЦЬ УКРАЇНИ

В Ужгороді на базі поліклінічного відділення Ужгородської міської багато-профільної клінічної лікарні на вулиці Івана Коршинського, 20 нещодавно запрацював центр ментального здоров'я мережі «ПОВЕРНЕННЯ». Заклад розрахований на надання безоплатної кваліфікованої психологічної допомоги понад 4 тисячам військових, ветеранів та членів їхніх родин щороку.

Тут облаштовано кабінети для індивідуальної та сімейної терапії, простір для групових занять, денний стаціонар, маніпуляційний кабінет, рецепцію із зоною очікування, кімнату для персоналу та інклюзивні санвузли.

Простір повністю оснащений сучасною технікою, спеціалізованим програмним забезпеченням і обладнанням для психоемоційного розвантаження, зокрема системою Shiftwave. Також використовуються професійні інструменти для психотерапії – метафоричні карти, матеріали для арттерапії, антистрес-засоби та профільна література.

З відвідувачами працює мультидисциплінарна команда фахівців: психіатри, психологи, психотерапевти, медичні сестри, а за потреби долучається і соціальний працівник. Такий комплексний підхід дозволяє врахувати не лише клінічні, а й психологічні та соціальні потреби кожної людини.

Днями з робочим візитом медзаклад відвідало керівництво міста: міський голова Богдан Андрійів, його заступник Михайло Маргіта, секретар ради Ігор Чорний та начальник управління охорони здоров'я і цивільного захисту населення міськради Ярослав Олагола. Разом із директором лікарні Олегом Голубом посадовці оглянули потужності центру та обговорили актуальні питання з медичним персоналом.

Проект «ПОВЕРНЕННЯ», заснований Віктором та Оленою Пінчуками, спрямований на підтримку ментального здоров'я захисників і захисниць України, які зазнали психологічних наслідків війни, а також їхніх близьких. Ініціатива є прикладом ефективної взаємодії держави та приватного сектору: благодійники створюють сучасні, комфортні й безбар'єрні простори на базі державних медичних установ.

В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ОБГОВОРИЛИ БЕЗПЕКОВУ СИТУАЦІЮ,

що загострилася
протягом останніх
тижнів через спроби
вербування підлітків
спецслужбами ворога

В Ужгородській міській раді відбулася розширена робоча зустріч за участі міського голови Богдана Андрійіва, його заступника Михайла Маргіти, секретаря міської ради Ігоря Чорнія, начальниці управління освіти Ужгородської міської ради Наталії Баранюк та представників правоохоронних органів із керівниками навчальних закладів громади.

Головною темою обговорення стала безпекова ситуація, що загострилася протягом останніх тижнів через спроби вербування підлітків спецслужбами ворога для здійснення диверсій та деструктивних дій.

Особливу увагу під час наради приділили важливості роботи вчителів, шкільних психологів, адже саме вони першими можуть помітити зміни в поведінці учнів, їхню замкнутість чи необґрунтовану тривожність.

Важливо розуміти, що об'єктом атаки стають не лише «важкі» підлітки, а будь-яка дитина, яка відчуває емоційну вразливість, тому роль педагогів та шкільних психологів є зараз дуже важливою.

Учасники зустрічі окремо наголосили на ключовій ролі родини у безпеці дитини. Саме в сім'ї формується довіра, відкритість і відчуття захищеності, які допомагають вчасно помітити тривожні сигнали. Батькам важливо цікавитися колом спілкування дітей, їхньою активністю в інтернеті, підтримувати постійний діалог і пояснювати можливі ризики. Адже безпека дитини поза межами школи значною мірою залежить від уважності, залученості та підтримки з боку родини.

Керівники закладів освіти отримали рекомендації від правоохоронців щодо оперативного інформування про підозрілі контакти у месенджерах та посилення пропускного режиму в школах.

Богдан Андрійів підкреслив, що мета таких заходів – побудова надійної системи захисту, де кожен педагог, офіцер поліції чи батьки чітко знають, як діяти, щоб уберегти молодь від фатальних помилок. Робота із проведення роз'яснювальних бесід у закладах освіти триватиме системно, із залученням правоохоронців, зокрема ювенальної поліції.

В Івано-Франківському міжрегіональному управлінні Міністерства юстиції України 27.04.2026 зареєстрований за №45/839 наказ департаменту культури Закарпатської обласної державної адміністрації від 22.04.2026 №128 „Про затвердження Положення про відкритий фольклорний фестиваль-конкурс культурного розмаїття „Шовкова косиця”.

ЮВІЛЕЙНИЙ “UZHGOROD OPEN 2026” ЗІБРАВ БЛИЗЬКО 900 УЧАСНИКІВ

Традиційні змагання з танцювально-го спорту “UZHGOROD OPEN 2026” минулими вихідними відбулися в обласному центрі. Цьогоріч турнір мав особливе значення – він відзначив 30 років із дня заснування.

Затридцятиліття “UZHGOROD OPEN” став більше, ніж просто спортивною подією. Це історія, наповнена тисячами виступів, яскравими емоціями та перемогами. Турнір об'єднав покоління танцюристів, тренерів і суддів,

які разом створюють унікальну атмосферу свята танцю.

У цьогорічних змаганнях взяли участь танцювальні дуети та солісти з усіх куточків України. Учасники виступали у різних вікових категоріях – ювенали, юніори, молодь, дорослі та сеньйори – у латиноамериканській та європейській програмах, загалом близько 900 учасників.

Організаторами заходу виступили громадська організація «Клуб спортивного танцю «Грация» Ужгород та Закарпатський обласний осередок Всеукраїнської федерації танцювального спорту (керівниця – Олександра Мишко).

На офіційному відкритті учасників, організаторів і тренерів привітали міський голова Богдан Андрійів та начальниця управління

у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради Алла Чернобук. Вони подякували Олександрі Мишко за розвиток танцювального спорту, популяризацію здорового способу життя та побажали учасникам яскравих виступів, чесної боротьби й нових досягнень.

“UZHGOROD OPEN” і надалі залишається важливою подією для всієї танцювальної спільноти, об'єднуючи таланти, надихаючи нові покоління та популяризуючи культуру танцю в Україні.

У сквері Героїв Чорнобиля біля пам'ятника закарпатцям-ліквідаторам наслідків аварії на Чорнобильській АЕС відбувся мітинг-реквієм за участю керівництва області та міста, представників громадськості, правоохоронців, духовенства, а також членів Союзу «Чорнобиль України».

Присутні хвилиною мовчання вшанували тих, хто ціною власного життя і здоров'я зупинив поширення наслідків найбільшої техногенної катастрофи ХХ століття.

Священнослужителі різних конфесій провели екуменічну молитву. Після цього учасники поклали квіти до пам'ятника ліквідаторам.

Аварія на Чорнобильській АЕС, яка сталася 26 квітня 1986 року, мала глобальні наслідки, які наша держава відчуває, на жаль, і досі. Події Чорнобиля мають нагадувати людству про відповідальність, щоб такі трагедії більше ніколи не повторилися.

...

Це не просто дата – це пам'ять про втрати, біль і водночас про велику мужність тих, хто став на захист інших. До роковин трагедії міський голова Ужгорода Богдан Андрійович зустрівся з учасниками ліквідації аварії на ЧАЕС. Це люди, які працювали в епіцентрі катастрофи: гасили пожежі, ліквідовували наслідки радіаційного забруднення, надавали медичну допомогу та підтримували порядок.

Під час зустрічі Богдан Євстафійович подякував ліквідаторам за їхню самовідданість і вручив Пам'ятні ордени «Честь

і Повага» – громадську відзнаку, якою вшановують учасників ліквідації аварії на ЧАЕС. Нагороди отримали майже чотири десятки ужгородських ліквідаторів, а також три вдови померлих чорнобильців. До присутніх звернулася і директорка

ДО 40-Х РОКОВИН ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ В УЖГОРОДІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЛІКВІДАТОРІВ

департаменту соціальної політики Ужгородської міської ради Марина Стасюк, яка подякувала ліквідаторам за їхню силу й витримку та наголосила, що працівники департаменту завжди поруч – готові допомогти, підтримати й уважно вислухати кожного.

Представники громадської організації Союз Чорнобиль Україна, яку очолює Олександр Чемет, подякували міській владі за підтримку, розуміння та сприяння у вирішенні важливих для них питань. Також вони відзначили рішення сесії Ужгородської міської ради від 16 квітня цього року, яким частину території Ротарійського парку, де встановлено пам'ятник закарпатським ліквідаторам, перейменовано на Сквер Героїв Чорнобиля.

Сьогодні події 40-річної давності звучать особливо болісно й актуально, адже Україна знову стикається із загрозами ядерній безпеці. В умовах повномасштабної війни обстріли поблизу атомних об'єктів вкотре нагадують, наскільки крихким є баланс безпеки та якими можуть бути наслідки для всієї Європи. Тому Чорнобиль – це не лише про минуле, а й про відповідальність сьогодення.

...

У Закарпатському обласному краєзнавчому музеї ім. Тиводара Легоцького відбувся тематичний захід «Подвиг ліквідаторів: жива історія», приурочений до 40-х роковин Чорнобильської катастрофи. На початку заходу присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять ліквідаторів Чорнобильської аварії та загиблих у сучасній війні.

Фахову презентацію, присвячену Чорнобильській катастрофі 1986 року, підготував науковий співробітник музею Ігор Шніцер. У своїй доповіді він висвітлив причини аварії, її екологічні, соціальні та гуманітарні наслідки, а також показав роль ліквідаторів у подоланні катастрофи.

Головними гостями тематичного заходу стали голова правління ГО «Чорнобиль України» міста Ужгорода Олександр Чемет та заступник голови

правління Василь Захарець. У живій, щирій розмові вони поділилися з присутніми учнями 10-А класу Ужгородського наукового ліцею Закарпатської обласної ради, яких супроводжувала вчителька Ірина Воробок, спогадами про події 1986 року.

Гості розповіли про перші години після аварії, умови, в яких доводилося працювати ліквідаторам, небезпеки, з якими вони стикалися щодня, а також про людську відвагу, самопожертву та відповідальність, що стали визначальними рисами тих, хто став на захист життя інших. Особливу увагу було приділено маловідомих фактам та особистим історіям, які дозволили молоді глибше усвідомити масштаб трагедії та значення подвигу ліквідаторів.

Модератором зустрічі виступив науковий співробітник музею Василь Міщанин, який спрямував дискусію у формат відкритого діалогу. Завдяки його професійному підходу захід відбувся у невимушеній атмосфері, що сприяла активному залученню учнів до обговорення. Він підкреслив важливість збереження історичної пам'яті та передачі її наступним поколінням через безпосереднє спілкування з очевидцями подій.

Тематичний захід в музеї викликав жвавий інтерес у молоді: учні активно долучалися до обговорення, ставили змістовні запитання про події 1986 року та їхні наслідки. Така активність засвідчила

їхнє прагнення глибше зрозуміти тему та важливість подібних зустрічей для формування історичної свідомості. Відзначимо, що вихованці Ужгородського наукового ліцею Закарпатської обласної ради регулярно беруть участь у тематичних заходах в музеї згідно з укладеним договором про співпрацю.

Спеціально до 40-х роковин Чорнобильської катастрофи у музеї також було організовано книжкову виставку «Чорнобиль. Без права забуття». Її підготувала директор бібліотеки музею Наталія Сачавська. Виставка представила широкий спектр видань: від документальних свідчень і наукових досліджень до спогадів очевидців. Книжкова виставка покликана не лише інформувати, а й спонукати до осмислення трагедії через призму людських дол.

Директор Закарпатського обласного краєзнавчого музею ім. Тиводара Легоцького Ольга Шумовська у своєму виступі наголосила на особливій

важливості збереження історичної пам'яті про Чорнобильську катастрофу як одну з найтрагічніших сторінок новітньої історії України. Вона підкреслила, що подвиг ліквідаторів є прикладом найвищого прояву громадянської відповідальності, мужності та самопожертви, який має слугувати моральним орієнтиром для молодого покоління. Вона висловила щире подяку почесним гостям тематичного заходу Олександру Чемету та Василю Захарцю за їхню участь, відкритість і готовність ділитися особистими спогадами, адже саме такі живі свідчення є безцінними для збереження правдивої історії та передачі її наступним поколінням.

Простір покликаний популяризувати мистецтво та зробити його зрозумілим і доступним для кожного.

Засновник галереї, що розташувалася практично у центрі міста на вулиці Ференца Ракоці, 22 – колекціонер і поціновувач мистецтва Юрій Катаниця. У реалізації проекту йому допомагає донька Ірина.

За словами пана Юрія, ключова мета галереї – популяризація мистецтва, представлення як класиків, так і сучасних авторів, а також створення простору для колаборацій і професійного спілкування. У перспективі тут планують сформувати мистецький клуб – платформу для діалогу між художниками, колекціонерами, дослідниками та глядачами.

На відміну від класичних галерей, VitArs працює у ширшому форматі: тут не

В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ВІДКРИВСЯ НОВИЙ МИСТЕЦЬКИЙ ПРОСТІР VITARS GALLERY,

що поєднує виставкову діяльність із живим творчим процесом і відкритим діалогом

лише експонують твори й надають консультації, а й активно взаємодіють із митцями, допомагають реалізовувати творчі ідеї та розвивають масштабні культурні проекти. Це комплексна платформа, що поєднує виставкову діяльність із живим творчим процесом і відкритим діалогом.

VitArs Gallery відкрита як для митців, так і для колекціонерів, які хочуть презентувати свої роботи. Галерея виступає комунікаційним майданчиком, що об'єднує різні середовища навколо мистецтва. Її головна ідея – створення фізичного простору без обмежень: «Рамки – це для картин. Мистецтво ж

їх не має, і наша галерея також», – зазначає засновник.

На відкриття завітали представники обласної та міської влади, зокрема міський голова Богдан Андрійович, начальник управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради Алла Чернобук, заступники директора департаменту культури Закарпатської обласної адміністрації Галина Ломпарт і Віктор Кравчук, ректор Закарпатської академії мистецтв, доктор мистецтвознавства, професор Михайло Приймич, голова Закарпатської організації Національної спілки художників України, народний художник України

Борис Кузьма, депутати міськради, представники мистецької спільноти та культурних інституцій, зокрема відомі художники, музейники й галеристи. У невимушеній атмосфері гості обговорювали значення нової культурної локації для міста.

Першою експозицією стала добірка творів класиків закарпатської школи живопису – Адальберта Ерделі, Йосипа Бокшая, Федора Манайла, Гаврила Глюка, Антона Кашшая, Андрія Коцьки, Василя Габди, Івана Шутева, Адальберта Борецького, Ференца Семана, Єлизавети Кремницької, сучасних митців – Бориса Кузьми, Владислава Габди, Наталії

Сіми-Павлишин, Володимира Павлишина, Антона Ковача, Павла Ковача, Василя Кадара. Полотно – зі збірки Юрія Катаниці, інших приватних колекціонерів, а також надані самими художниками.

У планах галереї – реалізація низки цікавих проєктів: тематичні та жанрові виставки, експозиції однієї роботи та інші експериментальні формати. Актуальну інформацію можна відстежувати в соціальних мережах і на сайті галереї.

Вхід у галерею безкоштовний, разом із тим у просторі розміщено QR-коди для тих, хто хоче долучитися до збору коштів на підтримку українських захисників і захисниць.

Вузька вулиця Підградська в Ужгороді розташувалася під самою Замковою горою. Нині на ній майже не знайдеш жителів, котрі би мешкали там із діда-прадіда:

будинки розпродали, перебудували, десь навіть зруйнували. Ми ж розкажемо вам про роки, коли Підградська була жвавою, густо забудованою вулицею, одна сторона якої спускалася до Малого Ужа, а інша – здіймалася до мурів замку.

Одне з тих обійсть під Замковою горою належало здавна сім'ї Коцків. Ті Коцки не мали ніякого стосунку до відомого художника Андрія Коцки, хоча, можливо, були йому далекою ріднею. За гроші, зароблені в Америці, Янош Коцка та його дружина Юлія Лізак у 1900 році придбали у Ференца Мійо невеличкий будиночок на Підградській. Був він скромний і простенький, на дві кімнати, з вбиральнею на вулиці, зате позаду зеленів великий фруктовий сад, який піднімався схилом гори аж до стін замку. Навіть якщо нині поглянути з вулиці Підградської на замок, то можна побачити видовжений бастіон, який давно не використовується. Майже до самих мурів цього бастіону доходили землі саду Коцків, якщо ж пробратися густими кущами безпосередньо до стіни, то з одного боку бастіону можна було знайти отвір, яким, хтозна, могли в давнину під час облоги таємно втікати зі замку вельможі.

До речі, жити просто під Замковою горою було не зовсім безпечно, оскільки з гори час від часу зсувався ґрунт і сипалося каміння з мурів. Так, у газеті "Неділя" за 1937 рік є стаття про те, що з гори зсунулася земля і ледь не засипала будинок на вулиці Підградській (у газеті її називали Підзамковою). Тоді писали про необхідність укріпити схили гори, засадити їх кущами терену, аби подібне не повторювалося. Хтозна, можливо, саме таких зсувів боялася міська влада і в перше повоєнне радянське десятиліття, коли всім мешканцям Підградської роками говорили, що їхні будинки за генеральним планом готуються до знесення.

Але повернімося у 1921 рік, коли в будинок Коцків в якості зятя переїхав молодий залізничник Юліус (Дюла) Калабішка. Він народився у 1892 році в селі Підполоззя на Воловеччині (у ті часи село було частиною Свалявського округу), але ще хлопчиком переїхав з батьками до Ужгорода. Можливо, причиною переїзду стала робота мами, Анастасії Калабішки (у дівочтві – Рослер), котра була вчителькою і переїздила туди, куди її направляли. У Анастасії та її чоловіка Юрія було двоє синів. Старший Юліус, або Дюла у 19-річному віці влаштувався працювати на залізницю. Спочатку виконував дуже важку роботу – був гальмівником, тобто мусив на своєму посту позаду вагона вручну, за допомогою важелів, притискати гальмівні колодки до коліс потяга. Робота ця була важкою через те, що гальмівник мав сидіти на своєму посту в будь-яку погоду, не спати ночами, уважно слідкувати за всіма сигналами машиніста.

Працював гальмівником Дюла три роки, а в 1913-му пішов служити до австро-угорського війська. Незабаром розпочалася Перша світова війна, тож термін служби продовжився. Загалом у війську хлопцеві прослужив 5 років, аж до самого завершення війни, а коли повернувся, Угорська королівська залізниця знову прийняла його на роботу, цього разу вже провідником. На тому кар'єра Дюли Калабішки на залізниці завершилася, бо з розвалом Австро-Угорщини і подальшим входженням краю до складу

молодої Чехословацької Республіки продовжити роботу він не зміг. Натомість доля привела його до міської управи Ужгорода, де якраз шукали працівників нової служби

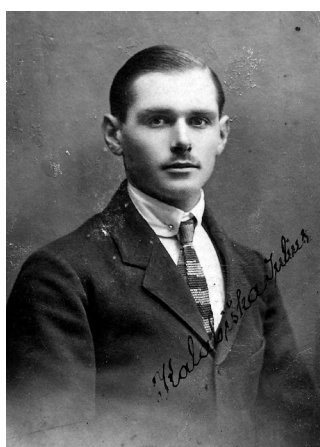
ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ ЖИТТЯ КОНТРОЛЕРА ЦІН ЮЛІУСА КАЛАБІШКИ

– уряду для ліквідації лихварства. У 1921 році уряд прийняв на роботу Юліуса Калабішку (в чехословацькі часи його ім'я офіційно звучало так) на посаду контролера за цінами.

Хто такі були ті контролери за цінами, можна зрозуміти зі статті "Гієни на базарі", опублікованій у газеті "Карпатурський голос" за 1934 рік. "До уваги поліції, уряду для ліквідації лихви та міського магістрату. Минулого року ми звернули увагу уряду на недопустиму поведінку базарних перекупників, які без усякого правового дозволу зупиняють на околицях міста наших селян і там без сплати мита за низькі ціни купують у них птицю та інші продовольчі товари. Через деякий час ці продукти потрапляють на базар, де голодне населення міста Ужгорода змушене їх купувати за завищеними цінами. Такими вчинками порушуються інтереси наших селян і населення міста, що у час нинішньої кризи, безробіття і скорочення заробітних плат є недопустимим і грішним.

У минулому році після нашого звернення спекуляція на певний час припинилася, та в нинішньому році загострилася, особливо в кінці вулиць Собранецької, Капушанської та Минайської. Там проводяться найбільша ранкова перекупка, на що зовсім не звертають увагу вислані туди збірники базарного податку. "Гешефти" проводяться найбільше на Собранецькій вулиці біля складу деревини Мержельштейна. Там перекупники просто вмішуються в ряди приїжджих селян і по черзі проводять свої бездушні спекуляції. Ми знову звертаємо увагу урядів щоб постійно проводили контроль ціни на всіх пунктах міста і зберегли нас від спекуляцій бездушних базарних гієн", – йшлося у статті.

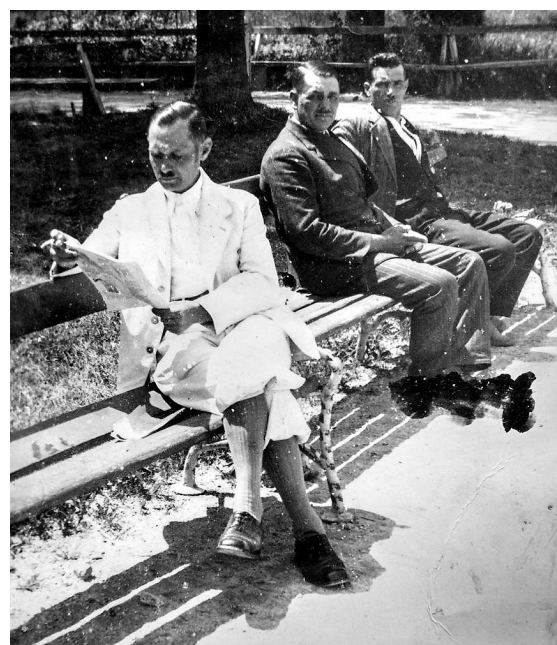
Аби на ринках та в магазинах не було завищених ціни, у місті і працювали спеціальні контролери. Так, біля ринку на площі Корятовича (ймовірно, і на інших місцях також) встановили велику дошку, на якій змінними цифрами викладали рекомендовану вартість основних продуктів. На неї мали орієнтуватися і продавці, і покупці. По ринку проходжав контролер ціни, котрий перевіряв, чи усі торгують чесно. Якщо хтось із продавців завищував ціни, його штрафували.

Юліус Калабішка працював таким контролером ціни з 1921-го по 1944 роки. За умовами його трудового договору, який зберігся у нащадків, працювати він мав щодня протягом 8 годин. Один раз на тиждень мав право на пів дня вихідного, раз на місяць мав повноцінний вихідний. Виходити на роботу Юліус мусив зі спеціальною пов'язкою на рукаві та у спеціальній шапці контролера. До заробітної плати його щокварталу додавали премію в розмірі 1% від зібраних ним штрафів, тож в інтересах контролера було працювати багато і совісно. Якщо контролер захворів чи з іншої причини не міг вийти на роботу, заробітна плата йому не виплачувалася. Звільнити його могли за халатне ставлення до обов'язків, отримання хабаря та розкриття службових таємниць. За погану роботу або недостойну чиновника поведінку міська управа могла контролера і оштрафувати. Мабуть, це була непроста робота, адже там, де йдеться про контроль і штрафи, завжди є місце для конфліктів. От, наприклад, довоєнні газети часто писали про те, що в Ужгороді били збирачів податків. Публікацій про такі ж неприємності з контролерами ми не знаходили, але це, мабуть, була так само професія небезпечна. Однак героєві нашої статті Юліусу Калабішці ця робота подобалася і, вочевидь, у нього добре виходило, якщо присвятив він їй більше 20 років свого життя.

у будівельника Йозефа Ковальчика роботи зі знесення стайні одразу за старим будинком і зведення на її місці «сутеренного» житлового приміщення на 1 кімнату, кухню та комору. Забігаючи наперед, скажемо, що цю окрему квартиру в радянські часи Юліус зніс, що відображено і в документах. Офіційні причини такого кроку не вказані, але син Юліуса, Олександр Калабішка чув від мами, що зробив це Юліус навмисне, бо в радянські часи цю квартиру могли відібрати і вселити туди чужих людей.

Тоді ж, коли це приміщення зводилося, сім'я жила спокійно і скромно. Важкі часи у них почалися в роки Другої світової війни. У 1942 році від хвороби померла дружина Юліуса, Гелена. Він залишився жити на Підградській із уже майже дорослою дочкою Гойнолкою, котра у 1943-му вийшла заміж за Бейлу Товта. На жаль, молода пара не прожила разом і року. У

Юліус читає газету у парку

Щодо особистого життя Юліуса, то у 1921 році він одружився з донькою Яноша Коцки Ілоною (Геленою). Навесні 1923-го у подружжя народилася донечка Гойнолка. Молода сім'я проживала разом із сестрою Ілоною, Юлією, у будинку Коцків на вулиці Під-

градській (тоді цей будинок значився під номером 68, нині – № 30). У 1932 році, за документами архіву КП «АПБ м. Ужгорода» (колишнє БТІ), Юліус замовив

березні 1944-го Гойнолка вимила волосся і не висушивши його, як слід, вибігла у справах. Менінгіт забрав життя 20-річної дівчини за лічені дні. Про цю історію ще довго шепотілися у місті, адже Гойнолка на той час була вагітною і ось-ось мала народити маля. Коли вона померла, лікарі не знали, що робити (вочевидь, у таких випадках в ті роки кесарів розтин ще не проводили), тож переповідали, що жінки цілу ніч молилися біля тіла померлої Гойнолки за неї та її дитину, час від часу перевіряючи, чи рухається ще бідолашне маля в її тілі.

Після такої страшної смерті дочки і від'їзду овдовілого зятя Дюла Калабішка залишився в будинку на Підградській сам. На той час йому було 52 роки, він був здоровий, сильний, продовжував працювати контролером (угорська влада переуклала з ним трудовий договір), грав у теніс, займався господарством. Доживати віку сам Дюла не хотів, а розраду знайшов у новому почутті, яке розворушила в його серці 24-річна ужгородка Ірен Ленік.

Закінчення в наступному номері

Ринок на площі Корятовича (в угорські часи – Сечені). На задньому фоні видно дошку з рекомендованими цінами на продукти

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: СТАРА ПОЖЕЖНА СТАНЦІЯ

Початок у попередньому номері

Коли закінчили будівництво – до кінця неясно. За архівними документами, у 1926 році фірма “Штерн і Гамош” вже отримала від міської управи гроші за зведення першого поверху пожежної казарми. Тоді як Петро Сова у статті в газеті “Kárpáti Igaz Szó” за 1970 рік писав, що нову будівлю пожежники отримали на початку 1930-х років, тоді ж, коли й нові пожежні автомобілі. До речі, просили ці автомобілі пожежники ще з початку 1920-х. Так, в архіві зберігаються листи до міської управи, в яких вони навіть прораховують, скільки коней може замінити один автомобіль і наскільки зменшаться витрати на корм для коней та їхній догляд.

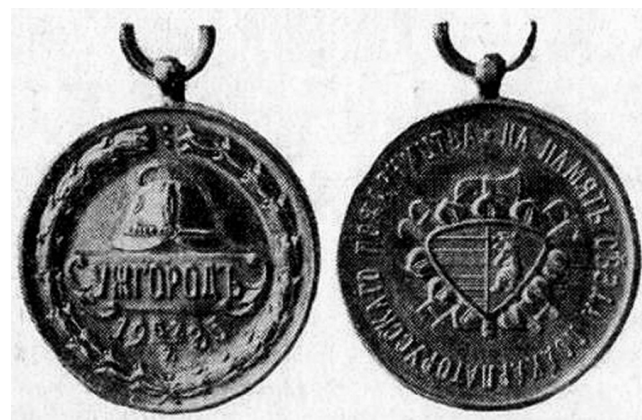
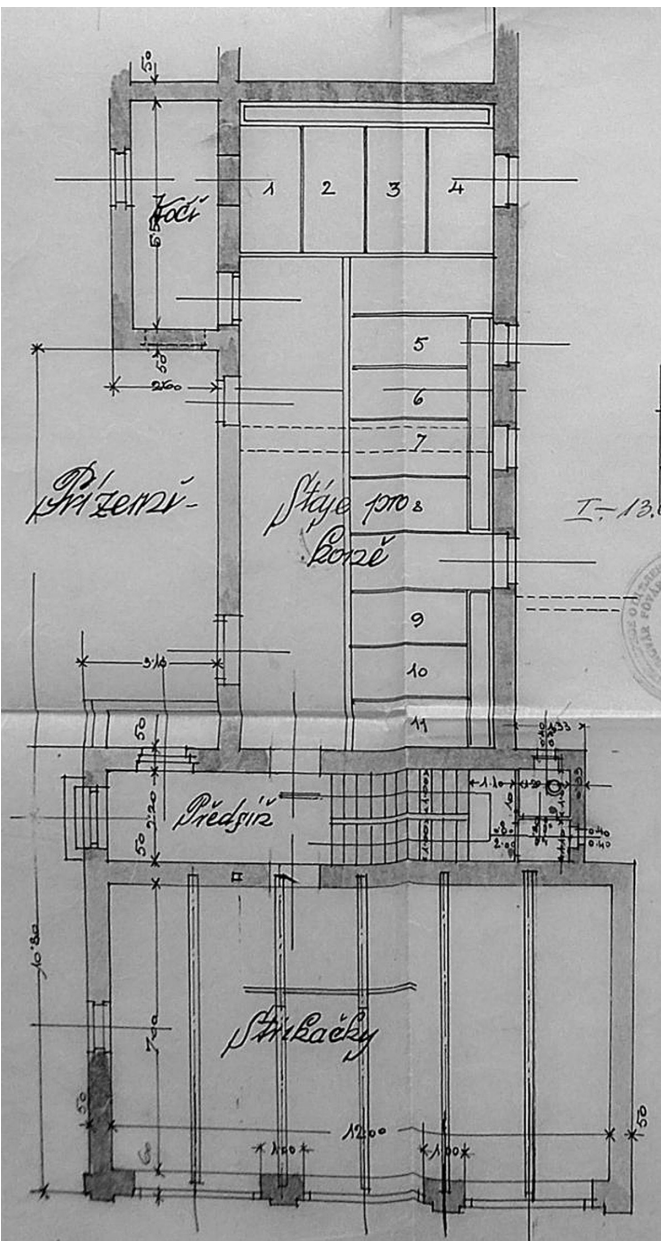
Цікавими є також архівні документи, з яких ми дізналися про ще один аспект роботи пожежників. Виявляється, у 1920-1930-х роках 6 штатних ужгородських пожежників мали виконувати у громад-

ських місцях функцію наглядачів за протипожежною безпекою. Вони чергували на театральних виставах, кінопоказах, балах, концертах, причому організатори мусили їм за це платити. Якщо під час цих заходів ставалося якесь займання, саме ці пожежники першими починали гасити вогонь, організовано виводити людей тощо. Але оскільки такі нещастя траплялися вкрай рідко, багато хто вважав, що присутність пожежників і окрема платня за це є зайвою і вельми витратною. Так, у 1928 році товариство “Просвіта” надіслало міській управі листа, у якому скаржилось, що вважає щоденне чергування одного офіцера пожежної служби і 4 добровольців на кожному кінопоказі в кінотеатрі “Уранія” недоречним. “Наше кіно є зовсім модерно уряджене, має велике число виходів, в салі і почекальні є гідранти з водою, крім того, апарати до хемічного гашення вогню, а нам містом назначено аж чотирьох людей із пожежної сторожи”, – скаржилася “Просвіта”.

Далі товариство зазначало, що кожному пожежнику мусить платити 15 корун за кіносеанс, тобто цілих 60 корун за всіх, тоді як поліція надсилає на сеанс лише одного свого працівника, який отримує 16 корун. Міська управа тоді на прохання зменшити кількість представників пожежної служби не пристала, мотивуючи це тим, що “Уранія” є найбільшою залогою в місті і збирає велику кількість людей. Та, мабуть, владі було просто вигідно отак пристроювати пожежників, забезпечуючи їм можливість заробити на себе і на утримання коней, оскільки з міського бюджету службі не платили нічого. Але були в цій системі і недоліки,

водиться скликати і збирати по всьому місту, тож часто основну роботу доводиться виконувати якраз отим добровольцям, які також чергували на станції. До слова, бути пожежним добровольцем в місті було доволі почесно. Молодих хлопців агітували вступити в ряди добровольців, часто набори проводили у спортивних товариствах, адже службі були потрібні молоді й сильні пожежники. У місті таких добровольців можна було впізнати за золотою зіркою, яку хлопці мали носити на комірцях.

Ну і наостанок розкажемо про величезне свято, яке відбувалося в Ужгороді у липні 1935 року. Тоді, з нагоди 50-річчя створення пожежної служби в Ужгороді (не зовсім зрозуміло, чому цей ювілей святкували у 1935-му, адже за даними Петра Сиви перше добровільне пожежне об'єднання в місті було створене у 1875-му, тобто в 1935-му мали відзначати не 50-річчя, а 60-річчя пожежної справи в Ужгороді) до міста з'їхалися пожежники з Англії, Бельгії, Югославії, Польщі, Румунії – всього близько 10 тисяч гостей. На території аеропорту відбулися урочистості, після яких команди з різних країн демонстрували вправу з прапорами і зброєю, показували свої уміння й навички для гасіння пожеж та порятунку людей. Також на заході команди демонстрували своє спорядження та автомобілі (зокрема, на своїх авто до Ужгорода приїхала пожежна команда з

бо газети не раз писали, що в разі термінового виклику пожежників до-

Кошице), тож свято вийшло дуже видовищним. Тож коли наступного разу проходити-

Статистика пожежної дружини міста Ужгорода

Въ теченіи 1932 года пожарная дружина въ Ужгородѣ принимала участіе въ 82 случаяхъ пожаровъ, а именно: при пожарахъ въ дымоходахъ — 33, при пожарахъ крышъ — 19, при пожарахъ внутри дома — 10, въ деревняхъ — 2, на лѣсныхъ пожарахъ — 1, при пробныхъ тревогахъ — 17. Спасательная станція при пожарной дружинѣ сдѣлала на двухъ автомобиляхъ 12.730 км., а именно въ 965 поѣздкахъ при доставкѣ больныхъ изъ города или деревни въ больницу. Всего было доставлено: больныхъ — 573, получившихъ увѣчья — 176, обожженныхъ — 2, отравленныхъ — 16, роженіицъ — 85, при абортгахъ — 78, сумасшедшихъ — 32. Изъ общаго числа доставленныхъ было 373 мужчины, 517 женщинъ и 66 дѣтей.

Транспортовъ умершихъ въ городскую покойницкую было 13, изъ нихъ 1 убитый автомобилемъ, 7 умершихъ естественной смертю и 5 самоубійць. Дважды дружина принимала участіе при спасательныхъ работахъ при половодіи. Крімъ того въ свободное время пожарные исполняли самыя разнообразныя работы, какъ то: выжигали трубки, вышивали флаги, помогали вылавливать утопленниковъ и т. д.

Пам'ятна медаль зі З'їзду пожежників в Ужгороді

ме повз стару будівлю пожежної станції на вулиці У. Кармелюка, згадайте, яку вона має багату історію. А ще підніміть голову і знайдіть на фасаді герб ужгородських пожежників. Якимось дивом він уцілів ще з давніх часів, зображуючи пожежну каску на гербі Ужгорода, дві сокири, якими орудували вогнеборці, драбину та мотузку.

Тетяна ЛІТЕРАТІ "Про Захід"

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міська рада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кадрами на вільні робочі місця:

- **оператор пральних машин** – заробітна плати 15 000 гривень – Ведення процесу прання виробів на автоматизованих пральних машинах.
- **контролер якості** – заробітна плата 15 000 гривень – Здійснює контроль якості обробки виробів на різних етапах виробничого процесу, повертає неякісні вироби, здійснює перегляд виробів і визначення якості обробки відповідно до діючих технологічних інструкцій.
- **станційний робітник** – заробітна плата 8647 гривень – Розставляти урни для сміття, очищувати їх і промивати. Збирати та транспортувати відходи і сміття з площі привокзальної. Прибирання місць загального користування на вокзалі та інше санітарно-технічне устаткування.
- **юрист** – заробітна плата 13 633 гривень – Організовує та бере участь у забезпеченні реалізації державної політики у сфері охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства, правильного застосування законодавства в управлінні Державного агентства меліорації та риб господарства у Закарпатській обл. Представляє інтереси Управління в судах.

Звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського центру зайнятості: м. Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактний телефон: (0312) 40 01 26.

- **спеціаліст державної служби (місцевого самоврядування)** – заробітна плата 20 795 гривень – Головний спеціаліст – бухгалтер ведення бух.обліку розрахунків по оплаті праці з дотриманням вимог Національних положень (стандартів) бух.обліку.
- **електромеханік** – 18 480 гривень – Електромеханік з ремонту та обслуговування пристроїв сигналізації, централізації і блокування. Електромеханік контактної мережі.
- **інженер з керування й обслуговування систем** – заробітна плата 41 500 гривень – Технічне обслуговування, ремонт та налаштування фармацевтичного обладнання. Забезпечення роботи виробничих ліній. контроль за роботою обладнання. Ведення технічної документації, складання звітів, графіків ППР та їх проведення.
- **судовий розпорядник** – заробітна плата 18470.87 гривень – здійснення заходів з питань забезпечення виконання особами, які перебувають в судовому засіданні, розпоряджень головування судді. Здійснення своєчасної та належної реєстрації, обліку та зберігання документів в номенклатурних справах відділу.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП «Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 22 по 28 квітня ПІШОВ ІЗ ЖИТТЯ 31 УЖГОРОДЕЦЬ:

Терьошкіна Людмила Валентинівна 1945 р.н.
Заводина Надія Володимирівна 1954 р.н.
Гавжеева Тетяна Григорівна 1949 р.н.
Каташинський Артур Олександрович 1985 р.н.
Шитіхін Владислав Васильович 1991 р.н.
Хома Магдалина Мікулашівна 1938 р.н.
Костик Іван Федорович 1953 р.н.
Ленарт Степан Михайлович 1983 р.н.
Лобкова Галина Михайлівна 1946 р.н.
Солнцева Августина Густівна 1932 р.н.
Сидорчук Тамара Сергіївна 1945 р.н.
Бережна Галина Володимирівна 1939 р.н.
Карпеченко Сергій Сергійович 1981 р.н.
Цехмістрова Віра Іванівна 1944 р.н.
Малявкін Віктор Валентинович 1951 р.н.
Коскіна Валентина Василівна 1953 р.н.

Молнар Юрій Йосипович 1951 р.н.
Юн Рудольф Георгійович 1973 р.н.
Двороковська Ольга Володимирівна 1968 р.н.
Дудаш Ігор Янович 1971 р.н.
Грицаюк Таїса Миколаївна 1953 р.н.
Тулейбич Павло Павлович 1968 р.н.
Мішустіна Марія-Ольга Миколаївна 1951 р.н.
Стремська Надія Василівна 1956 р.н.
Рубовчак Віктор Золтанович 1985 р.н.
Форкош Георгіна Олександрівна 1982 р.н.
Павлич Іван Іванович 1959 р.н.
Костелей Микола Петрович 1950 р.н.
Надрага Адам Львович 1949 р.н.
Садляк Ярослав Павлович 1942 р.н.
Ортутай Олександр Олександрович 1978 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

ГОРОСКОП

ОВЕН

Родинні турботи й емоційна рівновага – головні теми тижня. Робіть усе можливе, аби приділяти якнайбільше уваги своїй сім'ї. Більше спілкуйтеся, уникайте поспішних рішень.

ТЕЛЕЦЬ

Тиждень чітко визначить ваші найближчі й найважливіші цілі та шляхи їх реалізації, але водночас виникнуть певні перешкоди до їх досягнення. Можливі зриви, затримки, та скоро все стане на своїй місці.

БЛИЗНЯТА

Перед вами постане складне питання – вибір правильного курсу дій. Слід ретельно обдумати свої плани. Врешті-решт ви зупинитесь на правильному рішенні, хоча це буде непросто.

РАК

Здаватиметься, що начальство вас недооцінює, а домашні мало люблять. Можлива криза у стосунках із близькою людиною. Зірки радять не форсувати подій, не починаючи нових справ і не робити великих покупок.

ЛІВ

Недавнє тимчасове затишшя на роботі зміниться бурхливою діяльністю. Це добрий період, аби проявити свій професіоналізм і службове завзяття. Будете багато витрачати, але й багато заробляти.

ДІВА

Гостро відчуватимете, де добро, а де зло, і ця здатність дуже пригодиться. Все, до чого візьметесь, зробите правильно. Вдалий час для поліпшення свого фінансового становища.

ТЕРЕЗИ

Не зможете знайти спільної мови з оточенням, яке ставитиме до вас непомірно високі вимоги. Доведеться напружити всі свої здібності і показати, на що ви здатні.

СКОРПІОН

Радимо приховувати свої емоції, щоб не наразитися на неприємності. Тепер корисно побути на самоті – зустрічі та спілкування дадуть тільки роздратування і розчарування.

СТРІЛЕЦЬ

Будьте дуже уважними – з вами вестимуть нечесну гру. Проте надмірна обережність і підозрілість можуть заважати. Найактивнішим буде кінець тижня.

КОЗОРІГ

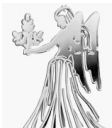
Не дозволяйте собі стати залежними від інших. І водночас прагніть уникати егоїзму – інакше ви ризикуєте відштовхнути від себе друзів, близьких та колег.

ВОДОЛІЙ

Спробуйте розібратися в собі, зрозуміти механізми своїх емоцій та вчинків. Це слушний час для прощовхування будь-якої перспективної, вигідної та тривалої справи.

РИБИ

Відпочивати буде ніколи. Активну допомогу у справах нададуть давні друзі. В особистому житті ви будете в поліон сильних почуттів і пристрастей. Але під настрій не наговоріть зайвого чи образливого.

АНЕКДОТИ

Порада: щоб ціни в магазинах кусалися не так сильно, уявіть, що через тиждень буде ще гірше.

Освіта – це те, що робить із неграмотних людей некомпетентних.

– У вас немає клейкої стрічки від мух?
– Ні. Але є мухобійки.
– Це якось нелюдяно. А стрічку повісив – і нібито ніякого стосунку не маєш...

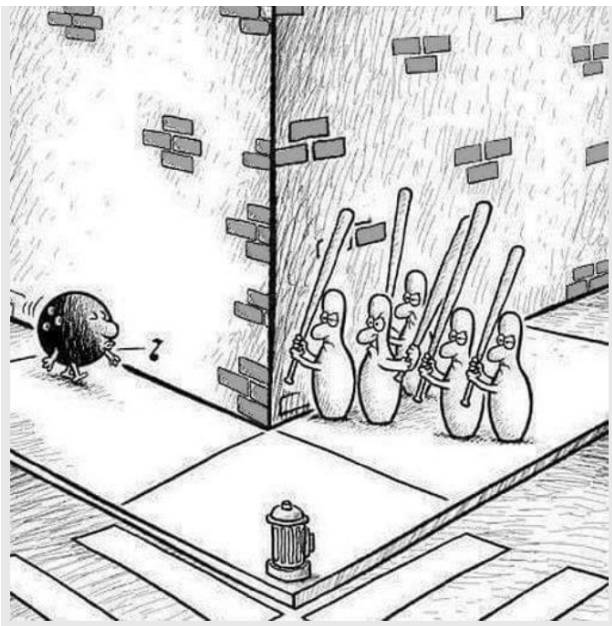
Лікар поліклініки знайшов чудотворний засіб від усіх хвороб, з якими приходять жінки: варто лише їм сказати, що це звичайна ознака наближення старості – й одужання відбувається прямо на очах.

За кожною успішною жінкою на дивані лежить чоловік. Він збирає всю позитивну

енергію Всесвіту та відправляє її, щоб у неї був неймовірний успіх.

А жінки чомусь цього не цінують.

Блогер – це людина, яка живе

тим, що розповідає іншим, як вона живе.

Сторож мильної фабрики з піною на губах доводив, що не краде.

– Коли ми зустрічалися, хто тобі порадив на мені одружитися?
– Не пригадую. Ворогів у мене багато.

– Ну як там, до дедлайну встигаєте?
– Звісно встигаємо, без проблем... Тільки дедлайн треба буде перенести.

– Абраме Мойсейовичу, а чому ви так радієте, можете з нами поділитися?
– Не можу, самому не вистачає.

Нещодавно створили пазл на основі картини Малевича "Чорний квадрат".

ЯК ЇСТИ ТІСТЕЧКА І ХУДНУТИ

Чому не варто боятися солодкого

Багато людей вважає, що їсти цукор під час схуднення не можна. Однак цукор – одна з природних потреб організму для здорового функціонування. Чи можна їсти цукор, якщо хочете скинути небажані кілограми?

Лікарі пояснюють: якщо цукор міститься у фруктах, овочах і ягодах – тобто це сахароза, фруктоза та глюкоза, що є в цих корисних продуктах, і вони не шкодять процесу схуднення. Як і цукор-рафінад, адже це фактично однакова речовина. Справа лише у кількості цукру, яку споживають люди. Так, ми знаємо, що у фруктах багато корисних речовин, крім цукру. Насправді, в них міститься небагато цукру, але багато вітамінів, мінералів, клітковини та води. Цукор має особливість – у ньому немає вітамінів та мінералів.

Насправді, солодкий смак – єдиний, який людина любить від народження. Адже материнське молоко солодке, бо містить лактозу. Всі інші смаки людина навчається любити пізніше.

Якщо вживати цукор дозовано, враховуючи, що людина любить солодкий смак, це зробить харчування смачнішим та значно кориснішим. Також вживання цукру в правильній мірі знижує ризики зриву та покращує піддатливість організму до здорового харчування.

Коли людина дотримується норми цукру, враховуючи його в кожному продукті, вона зможе худнути, не відмовляючись від солодкого.

Експериментальні дані показують, що дозована кількість цукру без переїдання разом з високою руховою активністю не призводить до жирового гепатозу, не погіршує ліпідний профіль крові та не призводить до деменції.

ЩО ЇСТИ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я СЕРЦЯ

Корисні поєднання продуктів

Деякі прості поєднання продуктів можуть не лише втамувати голод, а й позитивно впливати на роботу серця. Правильно підібрані перекуси здатні покращувати кровообіг, зменшувати запалення та допомагати контролювати рівень холестерину.

Серед корисних для серця поєднань називають **буряк із насінням кунжуту чи льону**. Буряк є джерелом природних нітратів, які сприяють розширенню судин і можуть допомагати знижувати артеріальний тиск. Насіння містить омега-3 жирні кислоти, що здатні зменшувати запальні процеси та можуть допомагати знижувати рівень холестерину. До того ж обидва продукти багаті на клітковину, яка допомагає довше зберігати відчуття ситості й сприяє контролю ваги, а це важливо для зниження ризику серцево-судинних захворювань.

Ще одним потенційно корисним поєднанням називають **яблучний оцет із медом**. Мед містить антиоксиданти, які допомагають захистити судини від пошкодження та підтримувати кровообіг. Яблучний оцет, за даними окремих досліджень, може незначно знижувати артеріальний тиск і рівень холестерину. Крім того, він здатен посилювати відчуття ситості після їжі, що також допомагає контролювати масу тіла. Експерти радять розводити оцет водою, аби зменшити його кислотність, а напій вживати через соломинку, щоб уберегти зубну емаль.

Втім, фахівці попереджають, що така комбінація підходить не всім. Так, людям із діабетом варто бути обережними з напоєм на основі яблучного оцту та меду, оскільки він може впливати на рівень цукру в крові. Також його не рекомендують людям із вираженою шлунка, кислотним рефлюксом або підвищеним ризиком розвитку раку шлунка. Крім того, у разі надмірного вживання такий напій може взаємодіяти з деякими препаратами від діабету та ліками, що знижують рівень калію, тому перед вживанням варто проконсультуватися з лікарем.

Також позитивно впливати на серце може поєднання **темного шоколаду та чаю**. Обидва продукти містять антиоксидантні речовини, які можуть сприяти зниженню артеріального тиску, особливо у людей із гіпертонією. Такі результати були отримані в дослідженні за участю майже 5 тисяч людей – як із серцево-судинними захворюваннями, так і без них. Для потенційного ефекту спеціалісти радять регулярно вживати темний шоколад або чай упродовж чотирьох-восьми тижнів.

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678

у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427

Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.

Тираж 1050 екз. Замовлення № 624.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами. • Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.